

нішньоторговельного балансу за останні два роки збільшилось, що за світовою практикою вважається досить поганою тенденцією адже надмірний імпорт сприяє насиченню вітчизняного ринку імпортними товарами та ущемляє інтереси вітчизняних виробників.

Сильна конкуренція між постачальниками багатьох видів сільськогосподарської продукції, зростання внутрішніх цін до європейського рівня, критичний рівень рентабельності призводить до відмови виробляти українськими виробниками «невігідні» товарні позиції та посилює імпортозалежність України навіть за продуктами харчування. Відомо, що Україна має вагомі виробничі потужності і входить до числа лідерів з експорту соняшникової олії, але через обмеженість обсягів вирощеного в Україні соняшника – вона закуповує сировину в багатьох країнах, обробляє її та, створюючи додаткову вартість, – експортує.

Ефективна інтеграція вітчизняної економіки у світову можлива лише за умов досягнення високого рівня загальної конкурентоспроможності країни, її господарюючих суб'єктів, а також продукції та послуг, що виробляються на національному та світовому ринках.

Основою сучасної конкурентоспроможності є інновації – техніко-технологічні, організаційні, структурні, інституціональні. Саме вони створюють конкурентні переваги і дозволяють країнам, що ними володіють, займати гідне місце в суспільному розвитку цивілізації. Отже, ключовим завданням економічної політики України є підвищення її конкурентоспроможності на інноваційних засадах і створення для цього відповідних умов. Просування України в головному напрямку, тобто інтеграції з Центральною та Західною Європою, – шлях складний, але перспективний, який вимагає великих зусиль влади та народу, перебудови свідомості й способу життя людей, забезпечення умов розвитку відповідальності та свободи особистості, демократизації держави й модернізації політичної системи суспільства та економіки.

ОЗЕЛЕНЕННЯ В СИСТЕМІ СТАЛОГО РОЗВИТКУ МІСТА

Перепелиця Д.В.

Науковий керівник – Бервено О.В., д-р екон. наук, професор

Зелені насадження - найважливіший елемент містобудування, фактор, який має велике значення в санітарно-гігієнічному, екологічному, архітектурно-планувальному і соціальному відношенні. Особливе значення цей фактор приймає в умовах впровадження в практику управління міськими господарствами принципів сталого розвитку. Джерелами забруднення на сьогоднішній день у великих містах можуть бути промислові підприємства, величезна кількість автомобілів

та інше. Жити в великих містах сьогодні стало набагато комфортніше, але розплачуватися доводиться відсутністю природних зон, загазованістю повітря, тьмяними пейзажами за вікнами і погіршенням якості води.

В умовах урбанізації стрімко розвивається розбудова житлових комплексів та інфраструктури, тим самим зменшуючи площу паркових зон, що знижує якість міського середовища проживання і вимагає заходів підтримки та поліпшення екологічної обстановки. Так, в минулому році в Харкові проводилися акції з озеленення міста вздовж вул. Ключківській. Також в сезон були залучені працівники спеціальних служб по озелененню, які замінювали аварійні і сухостійні дерева та чагарники, які досягли вікової межі.

Загальна площа міської території Харкова становить – 30604,0 га, у т.ч. площа зелених насаджень – 15407,0 га, відсоток озеленення становить – 50,8% [1]. До об'єктів рекреаційного призначення зеленого господарства належать: сквер А. Невського, сквер Піонерів по вул. Культури, сквер по вул. 23 Серпня та багато інших об'єктів міста (див. табл. 1).

Таблиця 1 – Сквери м. Харкова рекреаційного призначення

сквер А. Невського	сквер Піонерів по вул. Культури	сквер по вул. 23 Серпня
		

Для поліпшення стану міста можна привернути увагу більшої кількості людей, організовуючи різноманітні акції по посадці дерев, в тому числі серед школярів, видаючи за посаджене дерево заохочувальні призи. Уже поширеною практикою є самостійне (силами самих мешканців) облаштування на дитячих майданчиках і біля них невеликих клумб, посадка дерев, чагарників. Облагородити прибудинкову територію дуже легко скооперувавшись на вихідних днях з сусідами. Сусідні установи, також можуть взяти участь в озелененні прибудинкових територій.

В озелененні міст велике значення мають інноваційні підходи. Так, іспанські вчені розробили новий матеріал – біобетон, до складу якого входять речовини, що дозволяють йому зберігати всі властивості при проростанні рослин. За допомогою біобетона будівлі можна перетворити в вертикальні сади без використання додаткових матеріалів і горщиків. Основний сполучний матеріал в біобетоне – фосфат магнію, що забезпечує сприятливі умови для розвитку мохів, лишайників і інших рослин без шкоди для будівельних конструкцій [2].

Також в'юнкі рослини допоможуть приховати недоліки будівництва, і в той же час задекорувати непривабливі споруди, затримати пил і знизити рівень шуму. Особливу увагу можна приділити «висячим клумбам» з однорічних квітів, які створять яскраві плями на фасаді будівлі.

Варто було б частіше проводити заходи щодо поліпшення якості міста, так як треба замислюватися про майбутні покоління, і вже починати діяти! Адже кожне посаджене дерево сьогодні – це можливість майбутніх поколінь мати стале завтра.

Список використаних джерел

1. Доклад директора Департамента коммунального хозяйства городского совета Виктора Китанина на тему: «Защита зеленых насаждений и Лесопарка г. Харькова». Официальный сайт Харьковского городского совета, городского головы, исполнительного комитета. URL: <https://www.city.kharkov.ua/ru/document/doklad-direktora-departamenta-kommunalnogo-hozyaystva-gorodskogo-soveta-viktora-kitanina-41103.html> (дата звернення 24.02.2020).
2. Іспанці винайшли біобетон для вертикальних садів на стінах. ТСН служба. URL: https://tsn.ua/nauka_it/italiyaci-vinayshli-biobeton-dlya-vertikalnih-sadiv-na-stinah.html (дата звернення 24.02.2020).

ТРУДОВА ІМІГРАЦІЯ В УКРАЇНІ: ПРОБЛЕМИ І ПЕРСПЕКТИВИ

Сторожук А.Г.

Науковий керівник – Бєрвєно О.В., д-р екон. наук, професор

Трудову імміграцію можна розділити на жіночу і чоловічу. Так, жінки їдуть на заробітки до Італії, Туреччини, Греції, а ось чоловіки в основному їдуть в Росію, Польщу, Чехію та Угорщину. Такий поділ відбувається тому, що чоловіки їдуть працювати в будівельні сфери або на заводи, а жінки їдуть працювати в якості домашньої прислуги, нянею, доглядальницею.

З України їдуть на заробітки чоловіки і жінки у віці 20-49 років, найбільший відсоток серед іммігрантів мають люди у віці 25-29 років.